

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Jana BORNOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Komparativní analýza české a španělské ústavy se zaměřením na rozdíly dané odlišnou formou státního zřízení a rozbor příslušné právní terminologie*

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala vzhledem ke studovanému oboru neprávniho zaměření náročné téma, když se zaměřila na srovnání české a španělské ústavy z hlediska odlišné formy státního zřízení, tedy republiky u nás a monarchie ve Španělsku (s. 4). Jako vedlejší cíl se pak pokusila vyhledat české ekvivalenty pro charakteristické španělské termíny z dané oblasti

Takto stanoveným cílům odpovídají užívané metody a struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do sedmi kapitol. V nich přibližuje nejprve ústavy obou států obecně a úpravu postavení a pravomocí hlavy státu zvláště, aby poté vše srovnala a vyhodnotila. Od páté kapitoly následuje stručný exkurz o právní španělštině, jazyku španělské ústavy a konečně analýza vybraných termínů ze studované oblasti s glosářem.

Po věcné stránce převládá pozitivní dojem. V popisně zaměřené právní části se autorka dobře zorientovala v obou ústavních úpravách, které přehledně přiblížila a následně jasně vystihla rozdíly či podobnosti mezi nimi. Narazíme tak jen na drobné faktické nepřesnosti jako například směšování konstituční a parlamentní monarchie (s. 11), ne zcela jasné rozlišení mezi samostatnými a kontrasignovanými pravomocemi českého prezidenta (s. 25), nebo špatná citace české ústavy na s. 23.

Ani následující kapitoly, v nichž se autorka věnovala jazyku ústavy obecně a vybraným termínům zvláště, nepostrádají kvalitu. Teoretická příprava je sice řídká, naproti tomu vlastní analýza jazykového vyjádření ústavních pravidel jde ve srovnání s podobnými pracemi poměrně do hloubky. Autorka nejprve zkoumá charakteristické jazykové prostředky typu budoucího času nebo subjunktivu, které španělský ústavodárce používá. Následně pak rozebírá konkrétní termíny s cílem dobrat se nejhodnějších českých ekvivalentů, aby tuto část zakončila rozsáhlým tematicky uspořádaným glosářem.

Samotný rozbor osmi zvolených termínů je pojatý trochu nešťastně. Především je nutno si uvědomit, že stanoveného cíle dobrat se vhodných ekvivalentů je možné relevantně dosáhnout pouze za předpokladu, že je dodržen jednotný metodický postup. Autorčin výběr je v tomto ohledu nesystematický, když vedle přesně definovaných termínů s úzce specializovaným obsahem nacházíme formy se širokým obsahem typu *decreto*. Jinde se autorka nelogicky vyjadřuje k významu dvou odlišných termínů najednou (*gracia, indulto*).

Po formální a jazykové stránce hodnotím práci kladně. Autorka prokázala, že ovládá metodiku zpracování vědeckých prací a práci napsala v kvalitní češtině.

Celkově práci považuji za zdařilou a **doporučuji** ji tak k obhajobě, u níž prosím o důslednější promyšlení metody terminologického rozboru.

Výsledný dojem z předkládané bakalářské práce je příznivý, proto ji s výhradou úspěšné obhajoby navrhuji klasifikovat známkou **výborně**.

České Budějovice, 9. 6. 2017

JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

